

Novine prihajajo vsako nedeljo. Cena: doma na skupni naslov 25 D., na posameznoga 30 D., v Ameriko štiri dolare. Amerikanci dobijo za to ceno brezplačno i Marijin List pa Kalendar Srca Jezušovoga, domači naročniki pa kalendar za polovično ceno. Naročajo i plačajo se na upravnisti v Črenšovcih, Prekmurje. Uredništvo je v M. Soboti.

Izdajateo: Klekl Jožef, vp. pleb. nar. poslanec.

NOVINE

Glasiilo Slovenske krajine

Oglase sprejema uredništvo, upravništvo i tiskarna. Cena oglasov: cm² 75 par; 1/4 strani dobi 20%, 1/2 strani 25% i cela stran 30% popusta za edno objavo. Cena malih oglasov je: do dvajsetipét reči 5 Din, više od vsake reči pol D. Med tekstom cm² 1:50 D., v »Poslanom« 2:50 D. Tako za oglase plača uprava i da za vse og-lase od 5% do 50% popusta.

Rokopisi se ne vračajo.

Naš narodni boj — za slovenstvo.

Neštérni gospodje, štéri so iz drugih krajov prišli k nam i štéri naših domačih razmer ne poznajo ino jih neščejo poznati, nego gledajo samo na to, kak bi mogli v slepoj strankarskoj zagriženosti zatreti našo slovensko ljudsko stranko, pišejo, da v Slovenskoj krajini ne narodnoga boja, da tu v Prekmurji ne hr-vatske nevarnosti, nego si vse to mi samo izmišlamo. Na tom mestu neščemo tem zaslepenim gospodom dokazivati, da nema-jo prav, nego da se istinsko nahajamo v narodnoj borbi, ar bi bilo to po dogodkaj zadnjih me-secov, kda se je tolko kričalo: k Hrvackoj, vkraj od Slovenije, naravnost smešno. Pokazati šče-mo samo, što je začno te boj i zakaj. Če pri tom pridejo na-svetlo stvari, ki neštérnim gos-podom ne bodo ravno prav, ne naša krivda, ar pišemo istino brez pogleda na levo i pravo.

Celih sedem let že živimo v novih razmeraj. V tom časi je šlo vnogo križov i težav prek nas. Potrpeli smo brez vekšega mrmranja, ar smo videli, da je v drugih krajaj ravno tak, ali celo hūje; naši ljudje so prihajali iz Vogrskoga, tožili so, da se tam ne da živeti, prihajali so iz Au-strije i pravili, da je življenje tam še težje, kak pri mas, prihajali iz Slovenije, Hrvatske, Srbije, pri-hajali od vseh strani i tožili, da so vsešiom isti križi i težave. Če so vsešiom križi i težave, moramo pač tudi mi prenašati i i trpeti, smo si mislili, i trpeli smo. Nikomi ne prišlo na pa-met, da bi rovaro i šuntao proti obstoječemi redi.

Prišla pa je nesrečna raz-odaja veleposestniške zemle. Ar zavolo odločnoga nastopa g. po-slanca g. Klekla neštérni gos-podje neso prišli do mastnoga zaslūžka na račun i škodo sir-maškoga ljudstva, se je začno boj. G. Klekli so zaprisegnoli maščūvanje i politično smrt. Zač-nola se je borba, ki je bila v začetki obrnjena samo proti ed-nomi človeki (g. Klekl), a se je razvila do narodnoga boja, v šterom ide za to, ali smo Slo-venci ali Hrvati ino ali naj os-tanemo v Sloveniji ali pa se pri-ključimo k Hrvatskoj.

Narodnoga boja teda nemo mi začnoli. »K Hrvatskoj šče-mo pripadati«, so začnoli kričati naj-prle gospodje pri novoj »neod-visnoj« stranki v D. Lendavi i mi smo se oglasili v tom boji komaj te, kda smo začnoli pro-testerati proti tomi, da bi nas is-tinsko što trgao od Slovenije i

nas kapčo k Hrvatskoj.

Narodno borbo ije začnoli dobičkarstvo, tomi sta se pa s časom pridružili zagriženost i naravnost slepo sovraštvu do vsega, ka je slovensko. I tak zdaj vodijo narodni boj ljudje, ki so se prle vekši tao mrzili, a zdaj jih veže „v lūbezni“ skupni bojni klic: Vkrāj od Slovenije! K Hrvatskoj! . . . Edni ščejo meti v Hrvatskoj več haskov. Da kričijo, da za ljudstvo, za sirmaški prekmurski narod delajo, šteroga ščejo iztrgati iz rok „Kranjcov“, je ne čudno, ar zna-mo, da bi nas radi za seov po-tegnoli, zato bar govoriti morajo lepo, če že z deli svoje „lūbez-ni“ do toga istinsko sirmaškoga prekmurskoga ljudstva neso po-kazali. Druge vodi prikriti vo-grski dūh. Toga ne bo mogoē nišče zatajiti, ar je nezbrisno dejstvo, da so se združili v vod-stvi samo ljudje, ki celo v jav-nosti vūpajo povedati, da jim je lūbša Vogrska, kak Jugoslavi-ja i ki govoriyo vogrski — če ravno so rojeni Slovenci — tudi te, gda majo v družbi ljudi, ki ne znajo vogrski. So pa tudi takši, ki jih vodi še posebi sov-raštvu do slovenske svetne i cerkvene oblasti. To so ljudje, ki ščejo valati za več kak so is-tinsko, ki želejo, da bi vsakšoj njūvoj reči vervali kak Sv. pismi, a sami se branijo pokoravati se tistim, štéri so nad njimi i majo pravico, jim zapovidavati.

Dobičkarstvo, vogrska zagri-ženost i sovraštvu vodijo naše gospode „Hrvatere“, da s takšov besnostjov delajo na to, da bi spravili Slovensko našo krajino pod Hrvatsko komando. Lūbe-zen do ljudstva k tomi ne sili, ar ravno gospodje voditeli ne poznajo te lūbezni. Oni so se za narod do zdaj nikdar ne brigali. Živeli so ločeno od nje-ga, čeravno so živeli med njimi, ar so bili visiki, narod pa po njūvom mišlenji jako nizek. Zdaj kričijo v narodnom imeni. V njegovom imeni delajo kŭp-čijo za Hrvatsko, če tudi je te narod odločno povedao, da je slovenski i šče ostati vsikdar slovenski.

V boji mora na den prti vse. Zato smo tudi to pove-dali i povemo še več, ar nam je istina vsikdar lūbša, kak pa kričanje nasprotnikov, da se po-služujejo grdoga orožja.

Obrtniki i trgovci kako boste volili?

Te dni ste dobili vsi volilci od »volilne komisije Zbornice za trgo-vino, obrt i industrijo v Ljubljani« v skupnoj kuverti

teh-le 5 stvari:

1. Glasovnico i to obrtniki rde-čo, trgovci sivo; 2. Volilno legitima-cijo; 3. Razpis volitev; Menšo ku-vertu, na šteroj je tiskano: »V to kuvertu se sme vložiti samo glasov-nico«. Če se vloži še kakša druga listina (legitimacija ali pooblastila), je glasovnica neveljavna. 5. Vekšo kuvertu z naslovom: »Volilna komi-sija Zbornice za trgovino obrt i in-dustrijo v Ljubljani«. Če bi kak vo-lilec teh 5 stvari naj sledkar do 15. septembra ne dobo ali če bi jih iz gūbo ali bi se glasovnica pokvarila, naj jih nemūdoma zahteva pri volil-noj komisiji v Ljubljani. Tudi žene imajo volilno pravico.

Najprle naj vsak volilec preče »Razpis volitev« tak točno, da se mora natančno po njem ravnati. Nato naj preče na volilnoj legitimaciji »Določbe o veljavnosti glasovnic«. Nato

prikelite na glasovnico listek z imeni kandidatov Jelačin-Ogrinove »Združene stanovske kandidatne liste«. GG. Jelačin in Ogrin sta namre te dni razposlala vsakomi volilci kan-didate za njegovo kategorijo, natis-kane na posebnih listkaj, da volil-com ne trbe kandidatov prepisavati. N. pr. obrtnik 4. kategorije prikelj na glasovnico listek s 4 obrtniškiimi kan-didati in 4 namestniki, ki kandidirajo v 4. kategoriji obrtnoga odseka: Vre-čar, Babnik, Hohnjec, Koražija, Topo-riš, Litrop, Benegalija, Simonič. Isto velja za vse ostale kategorije i od-seke! Volilci ne trbe drugo kak da dotični listek prikelj na uradno gla-sovnico. Če što ne bi dobo kandida-tov Jelačin-Ogrinove liste, naj pogleda v zadnje »Novine« i sam napiše kan-didate svoje kategorije. Še nato opo-zarjamo: Na glasovnici ne sme biti napisanoga nikaj drugoga kak listek z imeni in naslovi kandidatov! Vsa-ka druga znamenja ali zapiski so strogo prepovedani. Zato na listeki s kandidatnov listov Vaše kategorije, ki sta Vam jo poslala gg. Jelačin in Ogrin, ne izpreminjajte nikaj!

Uradno glasovnico z naleplje-nim listom

vložimo v menšo kuvertu, na šteroj je natisnato z debelimi čr-kami: »Samo glasovnico«! To ku-vertu taki zakelimo jo denemo v vekšo kuvertu, ki nosi naslov: »Vo-lilna komisija Zbornice za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani«.

V to vekšo kuvertu trbe vložiti poleg male kuverte z glasovnicov še volilno legitimacijo. Če bi volilno legitimacijo vložili v malo kuvertu skupno z glasovnicov, ali če bi vlo-

žili legitimacijo v malo kuvertu, gla-sovnico pa v veliko, ali če bi oddali glasovnico brez voline legitimacije, ali če bi v malo kuvertu dali več glasovnic, ali v veliko kuvertu več volilnih legitimacij, je glas v vseh slučajih nevalani!

Kda je tak vse vloženo v veli-ko kuvertu, volilec veliko kuvertu zakelj in jo lastnoročno odda na pošto.

Pismo je prosto vsake poštnine! Ne pošiljajte glasovnice na pošto po kakšem tūjem človeki, tudi ne po deci! Če ne moreš iti sam na pošto, oddaj jo samo svojemi najzanesli-vejšemi zavūpniki!

Što bi po občinaj šteo zbirati glasovnice

za Žerjavove kandidatne listo, njemj povejte, da volilni zakon vsako zbi-ranje glasovnic strogo prepovedūje. Zbiralnice glasovnic taki javiti žan-darom i volilnomi odbori »Zeruzenih stanovskih kandidatnih list« v Ljub-ljani, Kolodvorska ul. 8. Zakon nam-re nalaga za vsakoga zbiralca kašti-go zapora od treh mesecov do ed-noga leta.

Pomagajmo drug drugomi!

Kda je vsak svoj glas pravilno odposlao, naj ide k tovariši i ga pi-ta, če je tudi on že spuno svojo dužnost.

Oddajte svoje glasovnice na pošto taki, najsledkar pa do 18. septembra!

Ka nam je potrebno?

Pred drugimi volitvami v na-rodno skupščino, so se nam vsilili tudi radičovci. Meli so več sreče kak drugi podobni gostje i dobili so tolko glasov, da so prišli celo do svojega poslanca. Agiterali so s tem, da če zmagajo, spremenijo Prekmurje v »člo-večansko« republiko i je prikapčijo s Hrvatsko red nazaj k Vogorskomi. Vnogi so vervali i so šli za njimi. Volitve so minole, hrvatski gospodje so odišli i na Prekmurje so se spom-nili komaj po volitvaj. Vnoga so prišli odnesli skoro za celiva dva poslanca glasov i nas so pūstili v miri. Kak nam ide, ka želemo, ali rabimo po-moč . . . nas neso pitali. Vsikdar so prišli, vzeli svoje i šli, mi pa smo se zavolo njih lahko na glavo pos-tavljali.

»Prekmurje se naj prikapči k Hrvatskomi« — se je začūlo pred nedavnim od strani lendavskih »neod-visnih« gospodov.

Radič je začūo te glas. »Holt, to bo dobro za mene. Zdaj jih lahko popolnoma požrem če se že sami si-lijo k Hrvatskoj« — si je mislo i je prišeo. S hrvatkov bandov so prira-mali Radičovi gospodje v D. Levdavo, štera je nesmileno pihala po varaši čardaše, valcere, polke, marše . . . da

bi natrobila kem več ljudi vkup. Gospodje so začnoli govoriti, se navduševati i delati rezolucije v našem imeni.

Za vse to se mi zahvalujem o ar nam je popolnoma nepotrebno. Mi ne rabimo ljudi, ki delajo na to, da bi nas spravljali pod hrvaško oblast, mi ne potrebujemo hrvaških shodov i za njimi popivanja do jutra drugoga dneva, ar je tam niti tak ne kak v Sloveniji.

Če se Radičovi gospodje istinsko tak jako trudijo za nas i nas tak jako ljubijo, jih prosimo samo sledeče: Pripomorejo naj, da se agrarna reforma, pri nas izpela tak, kak je v hasek vsem našim sirmakom, ne pa tak, kak so jo izpelavali naši gospodje, ki zdaj igrajo glavno vlogo pri novoj stranki. Nadale naj že ednok zabranijo izvoz drv i naj se pobrigajo za naše ceste i naše moste, ar če bo tak šlo naprej se naskori tudi oni ne bodo mogli pripelati z bandov v Lendavo shod držat, ar se vsi mostje poderajo. Vse to lahko včinijo, ar se segrevajo pri vladnoj peči, celo pomagajo kuriti.

Ve je lendavska stranka pri vladi v velkoj »milosti« jo prosimo, da nam zvön vsega do zdaj obečanoga — a ne danoga — tudi to troje izprosi. Kda bo vse to vredi i bo naše ljudstvo zadovoljno, potom pa lahko misli, kak bi šla na Hrvatsko, ali Nemško ali pravimo — na Vogrsko.

NEDELA.

po risalaj sedenajsta, Sv. Evangelij je spisao sv. Mat. v 22, 34—46. »Lübi svojega bližnjega, kak samo ga sebe.«

Na prvo mesto je postavio naš Gospod Jezus, Krisztus zavoved lübezni. »Lübi Gospoda, svojega Boga . . . To je največša i prva zapoved. Druga pa je njoj ednoka: Lübi svojega bližnjega kak samoga sebe, — je odgovoro na pitanje, štera je največša zapoved.

V lübezni do Boga i v pravoj lübezni do bližnjega je obsežena vsa lübezen, štero mora človek imeti i po šteroj mora svoje življenje ravnati, da bo prav naproti Bogi, naproti bližnjem i naproti samomi sebi.

»Lübiti« je prvo i največše. A le prava lübezen je Bogi dopadljiva i pri njem zaslužna. Samo tisti se ravna po zapovedi lübezni, što Lübi Boga nad vse, ga pripozna za najvišjega Gospoda i njemi skazüje največšo čast i što Lübi svojega bližnjega kak samoga sebe.

Lübiti bližnjega se pravi, videti v njem samoga sebe. Ka včiniš iz lübezni do sebe sebi samomi, to moraš včiniti, kda je potrebno i či je za to prilika, tudi svojemi bližnjem, ar ga moraš »lübiti, kak samoga sebe.« Lübezen do bližnjega te mora nagnoti, da svojemi bližnjem odpustiš, če te je razžalo i si ga zavolo toga sovražo. Pripelati te mora, do toga, da bližnjem pomoreš, kda je v stiski, če pa njem nemreš istinsko pomagati, bar v srci obüdi želo, da bi njem pomogao. Lübiti pa moramo vse ljudi, ar če bote ljubili samo one, ki vas ljubijo i dobro činili samo tistim, ki vam skazüjejo dobrote, kakše plačilo bode ti meli. Vse ljudi moramo ljubiti, kak je tudi smileni Samaritan vzeo na svoje živinče človeka, šteroga ne poznao, a o šterom je znao, da je potreben njegova pomoči.

»Odpüščeni so njeni vnogi grehi, ar je vnogo ljubila« — je pravo

Jezus o očitnoj grešnici, štera je iz velke lübezni do njega objokavala svoje velke grehe. Odpüsto njoj je, ar je ljubila. Lübezem najmre premaga vse i odpre pot celo do nezmerno pravičnoga božega Srca.

Brez lübezni bi bilo naše življenje na sveti pravi pekel i da je življenje tak žalostno, je krivda v tom, da je v človeških srcaj premalo prave krščanske lübezni.

POLITIČNI ZAPISKI.

Što ma pravico . . . najmre govoriti v zadevi pripadnosti Prekmurja? („Naše novine“, uvodni članek.) Gospodje „neodvisniki“ so se spüstili v kritizeranje ednoga „Slovenčovoga“ članka. Mi si dopüstim malo razlaga k njüvoj kritiki . . . K našem i kmečkomi narodi prišteva „g. Štrebinsky“ tudi naše obrtnike i trgovce ar velka večina teh tudi kmetar i . . . Dljaki so naša bodočnost i če si kakši Masok Jafetov dopüsti, da jim stavla v reševanje kakša pitanja, ki so že davno rešena zvön toga, da bi se tudi *Vendi* prištevali med samostojne narode, se oni smejo namesto, da bi rešavali takša pitanja, spüščati v stvari, štere so po njüvom osvedočenji bole važne i pametne. Tudi na gg. kaplane se ne trbe čemeriti, ar so sami izjavili, da če se jim ljudstvo ne bi smililo, bi Prekmurje z gospodi, ki se v svojih časopisaj ponašajo z somari, birkami, oslarijami, zelenimi mladenci, tuparijami, budalostmi, Kolenčiči, rešetari, vražjimi krvavimi dolenci, marki, kustimi figami, podrepniki . . . , a pri vsem tom majo visiko nemško i vogrsko kulturo, lahko k Japonskoj prikapčili Kitajskoj ali k samim Zulukaferom, samo da bi g. Mosok Jafetov meo več stvari za raziskavanje i dokazüvanje, da so nam po Noeti tudi oni v rodi i je zato pravično, da pridemo pod njüvo oblast.

„Slovenska krajina“. — Pripomnimo samo telko, da mi to ime mamó ža več let, zato si niti g. Mosok Jafetov nemre domišlüvati, da smo je pograbili zdaj, kda so gospodje „poklicani“ voditelji začnoli kričati za priklüčitev k Hrvatskoj. — V ostalom pa se nam jako čüdno vidi, da se gospodje, ki trdijo, da so tak strašno močni i da majo za seov celo Prekmurje; celo psi začnejo lajati i za njimi bežati, kda se pelajo na znanom lendavskom automobili, tak bojijo toga imena. Mogoče jih zato vznemirja tak jako, ar jih spominja na to, da krv ne voda i da zavolo toga *slovenska mati* ne mogla roditi hrvatskoga sina. Ja tak mogočni tudi gospod, ki pišejo o zelenom mladenci, o birkaj, somaraj, oslarijaj . . . i o podrepnikaj . . . neso, da bi mogli to spremeniti.

Ka se je zgodilo s klerikalci? Ar vi „niti blüzi neste šli“, kak v svojih novinaj sami pišete, vam mi povemo. — Klerikalci so meli v M. Soboti — ne strankarski — protestni shod. Šteri se je jako lepo posrečo.

Samo kakših 50—100 pijanih kričačov iz Radičove torbe je kazalo svojo visiko „človečansko“ kulturo na te način, da so vüčkali i kričali kak prave divje zveri. Če bi jih Mosok Jafetov vido, bi gotovo prišo do osvedočenja, da to nikak neso bratje njegovih „Vendov“, nego kakši poldivjaki iz Australije. — V tolažilo povemo, da Črensovčara na shodi v M. Soboti zvön g. Klekla ne bilo.

Niti v bližino nejl . . . Tak so zapisale lendavske „Naše novine“. Radi verjemo, da gospodje neso šli v bližino naših protestnih shodov. Pa škoda, da so ne šli, ar bi lahko čüli, kak je narod „za“ njih i kak je „proti“ nam. Čüti bi meli telko, da bi jih vüha bolela i bi zgübili volo še nadale kričati, da je Prekmurje za njimi i z njimi vred za Hrvatsko. — Gospodje, vi teda neste šli blüzi. Tudi vašemi Bogojančari, Gančančari, Bratončari, Dokležovčari, Beltinčari, Turniščari i niti nevemo kakšemi — čari še bi bilo bolše, če ne bi šli blüzi, ar jih je pogled na velke vnožice tak zmešao, da so videli žandare i vojake, kde jih ne bilo, moške i dečke v jankaj z robcami na glavaj i so čüli govoriti stene turniške šole. — Se zna, da je Hari Janoš, tudi te zmešane glase vkup pobrao, samo, da je meo g. uredüik kaj za štrto stran „Naših novin.“

Pismo iz Vinkovec. Na uredništvo je prišlo pred par dnevi iz Vinkovec (v Sremi na Hrvatskom), v šterom govori dopisnik o Radiči i njegovoj politiki. Ar je pismo jako dugo, objavimo iz njega samo eden odlomek: „Da bi prišeo do oblasti, s šterov nemre vladati, je Radič zatajo svoja obečanja, dana narodi, kapitulerao je pred Pašičom, osranotio je svoj narod, svojo stranko i sam sebe. Pitajmo se zdaj, ali je takši človek vreden, da položimo v njega svoje vüpanje, če drugi den zataji to, ka je eden den prle obečao. Ne. Takši človek, šteri je narodi pravo kda je prišeo na vlado, naj ne pride k njem, ar nema za njega časa, čeravno je prle zavolo njega na stotine i stotine ljudi bilo mantranih i po vozaj zaprtih, ne vreden našega vüpanja.“ — Razlage k tomü ne trbe, ar je vse razumlivo.

— GLASI —

Slovenska Krajina.

— Nesreča pri oranji. V pretekloj tedni je Bencik Štefan iz Lukačovec orao. Krave so se njem na nekši način splašile i so začnole bežati. Orač je pri tom nekak prišo pod plüg i te njem je razrezoao nad kolonom edno nogo. Ponesrečenoga so prepelali v špitao v M. Soboti.

— Oglasi za kalendar na leto 1927. se sprejemajo v tajništvu S. L. S. (pri špitali) v M. Soboti, na uredništvu Novin (pri g. kaplani Jeriči) i na upravi „Novin“ v Črensovci. Trgovci, krčmari, obrtniki, banke, posojilnice itd. pošlite oglase v naš ka-

lendar! Tiska se v 6000 izvodaj i je razširjeni po celom Prekmurji, zato bodo imeli oglasi v njem velki uspeh.

— Orlovski prireditel v Črensovci. Kak smo že v zadnoj številki poročali, se bo vršila dnes 19. septembra po večernicaj v Črensovci prireditel žižkoskoga Orla. Prireditel obeta biti lepa i zanimiva, zato jo obiščimo v kem vekšem broj. Naši mladi, zavolo svoje požrtvovalnosti, zaslužijo, da pogledamo, kelko so napredüvali. Kda bodo videli, da se zanimamo za nje, dobijo se več veselja k svojemi trüdapunomi prizadevanji.

— Nogo je potro mašin za mlattiti Kolenko Janoš i v D. Bistrici. Mašin so po končanoj mlattitvi domo spravljali. Vrata, skoz štera so mašin pelali na dvorišče, so bila tak vozka, da poleg mašina ne mogeo nihče iti. Kolenko se je nekak obesio na mašin, da bi prišeo skoz, a je spadno i to tak nesrečno, da njem je mašin nogo potro.

— Novi učitelji so imenüvani v Prekmurje: Martin Ambrož v Dolino pri Lendavi, Milan Erker v Zamostje, Alojz Pupis v Nedelico, Josip Prisljan v Bogojino, Ivan Prisljan v Pertočo, Ivan Brežej v Tišino, Viljem Baltezar v Brezovce, Adolf Draksler v Vidonce, Rudolf Pip v Ženavlje i Kristina Petek v Prosenjakovce.

— Pitanje na oblast. Do rok nam je prišlo sledeče pitanje s prošnjov, da je objavimo: V ednom vinotoči prek vulice v Črensovci se večkrat godijo kakše nerednosti. Zato pitamo oblast, ali se v vinotoči prek vulice sme točiti vino, kak v navadnaj krčmi i ali za takše vinotoče ne policijske vöre? — V interesi javnoga reda je, da se to pitanje reši.

— Nova klavnica. Državna komisija iz D. Lendave je zadno nedelo pregledala dogotovleno novo klavnico v Črensovci. Klavnica je s tem odprta. Od inženera so pohvalo dobili zidari, posebno majster Ivan Kohek iz D. Bistrice, ar so delo lepo izvršili.

— Smrt starca. V ponedlek so zatisnoli oči k večnomi počitki Štefan Horvat iz Črensovce. Pokojni so bili stari prek 80 let i že 10 let neso videli sunčne svetlobe, ar so bili slepi. Ves čas trpljenja so bili jako potrplivi i vdani, tak da nikom neso bili v velko nevoio. Naj njim sveti svetlost vekivečna,

— Prošnja na dr. Némethyja. Agrarni interesenti: Štefan Kolenko, Štefan Ciglar, Anton Škerget, Martin Tibaot, Jožef Horvat iz Žižkov i Štefan Virág iz Črensovce so že meseca maja poslali na dr. Némethyja v D. Lendavi prošnjo, da se njim povrnejo penezi, štere so morali poslati za zemlo. Penez neso dobili, nego samo sporočilo, da so penezi na varnom mestu, zato jih naj püstijo. Ar vsi potrebüjejo peneze i ar nemajo časa pošilati posebnih prošenj ali hoditi v Lendavo, se na tom mestu obračajo na dr. Némethyja, da jim povrne peneze. Njim ne trbe nikših obečan, nego samo peneze, do šterih majo pravico.

— Dari na Martinišče. Na gostüvanji pri Brtalanič Mariji i Senčar Leopoldi v Krogi je nabrac Gomboši Fr. 91 din., Plahut Roza Tropovci 10 din., N. N. Turnišče 10 din., Kuhar M. Bakovci 10 din., N. N. 25 d. dr. Slavko Vesnik, odvetnik v M. So-

GOSPODARSTVO.

Mlekarstvo v

Prekmurji.

Če tudi v našem kraju ne ravno mnogo velikih kmetij i tomi primerno tudi skoro ništerni kmet nema dosta krav, se je itak že prle začnole misliti na to, kak bi se tudi preostanek toga ne vnogoga mleka, ki ga mamu, dao spraviti v peneze. Oživela je misao mlekarstvih zadrug, odnosno pripravlanja i izvažanja mlečnih izdelkov, kak so vrhnje, zmočaj, sir itd. V goranjem deli Prekmurja imamo več takših mašinov, ki vzemejo vrhnje i slatkoga mleka.

Lansko leto se je tudi v Črensovci ustanovila „Mlekarska zadruga.“ Nam se vidi, da se je to stvar že pred ustanovitvijov i tak tudi zdaj po ustanovstvi premalo razglasila. To pa ne prav, ar je mlekarstvo v našoj okolici precu važno pitanje i bi se kemveksi tao našega ljudstva morao poučiti, za kaj ide.

Pred dvema ali tremi leti je nekša prečna zadruga kupovala pri nas mleko. V večih občinaj je mela naše domače zavupnike, ki so vsakšj den od gospodinj prevzemali mleko i odvažali. Kak smo videli, je ta kupčija dobro šla i je vno go mleka prišlo v penez, ka bi se inači mogoče porazgubilo. Kda je ta družba prenehala s kupovanjom, se je ustanovila v Črensovci domača „Mlekarska zadruga.“

Ustanovljena zadruga je začnola svoje poslovanje s tem, da je kupovala mleko i je nepredelano prekda-vala Benki v M. Soboti, ki je potom izvažao v Austrijo. Zavolo slaboga prometa pa se je to kupčija pretrgala, i zadruga je morala prenehati s poslovanjom. Pred kratkim je znova oživela.

Na zadnjem občnom zbori so se dozdašnji člani pogovarjali, kak bi se dala zadruga podignoti. Prišli su do toga osvedočenja, da se morajo akcije povišati i da se mora pridobiti kem več članov (zadružnikov). S tem so se člani razšli i ne nam znano, ali med svojimi bližnjimi istinsko pridobivajo nove zadružnike.

Mi na tom mesti vsakšo posamezno zadrugo priporočamo i želemo, da bi se kem bole razvile, izrazimo pa tudi svoje lastno mišljenje. Da bi mogli vse dozdašnje zadruge ločeno uspevati, je težko vervati, ar gotovo niedna ne bo mogla meti za sebe potrebne organizacije. Najbolše bi bilo, da bi se vsa mlekarstvo podjetja, ki so dozda po celom Prekmurji raztrošena i ki se še mogoče ustanovijo, združila v edno centralno zadrugo za celo Prekmurje, ki bi istinsko bilo tak vrejena, da bi odgovarjala vsem potrebam.

Centralna mlekarstva zadruga, ki bi imela podržnice na vseh važnejših točkaj Prekmurja, bi mela lepo bodočnost i bi dobro napredovala. Podružnice same bi njoj služile v to, da bi spravile v svojoj okolici vkuper zadosta mleka i bi to mleko mogoče tudi v tolko obdelale, da bi z mašini vzele s slatkoga mleka vrhnje, naloga centrale pa bi bila, da bi obdelala mleko na vse mogoče načine i bi potom spravila mlečne izdelke na primeren plac. Posamezne mlekarne

žmetno dobijo dobroga odjemalca, ar je njiv promet neznaten, velkoj mlekarni pa se to hitro posreči, ar v javnosti lahko pride do imena.

Za povzdigo mlekarstva bi bio na vsakši način potreben eden učni tečaj, na šterom bi dobri strokovnjaki našemi kmčkomi ljudstvi pokazali, ka vse se da iz mleka napraviti i kak se da pametno tudi vsakša najmenša kaplica porabiti. Obstoječe zadruge naj mislijo na prireditev takšega tečaja. Z njim mnogo pridobijo, ar dobijo več gospodinj, ki bodo odavale mleko.

Če se mlekarstvo pri nas razvije, se zboljša, tudi živinoreja, ar bo vsakši gledao, da lahko oda kem več mleka i tudi svinjereja, ar je tisto mleka, s šteroga se vrhnje vzeme, za krmlenje svinj dobro.

Gene:

Zrnje: 100 kg. (metercent) pšenice 270 Din., žita 180 Din., ovs 150 Din. kukarice 180 Din., ječmena 190 Din., hajdine 260 Din., prosa 215 Din., Živina: Govenska v Ljubljani kg. 7-50—8 Din., teoci 9—10 Din., svinje 12—13 Din. Krma: Sena 60—70 Din., slame 40—60 Din. metercent.

Borza:

1 Dolar 56 Din 40 par, Schiling 8 D., Čehoslovaška krona 1 D. 67 p., Nemška zlata marka 13 D. 53 p., Francoski frank 1 D. 61 p., Švicarski frank 10 D. 96 Taljanska lira 2 Din.

Prekmursko kat. podporno društvo sv. Ivana Krstitela

št. 13. spadajoče pod družbo sv. Držino. Društvo je ustanovljeno 15 septembra 1920. 1. in je najbolše za Prekmurske Slovence in Slovenke v Chicagi. Zavaruje se lahko od 250 do 500 dolarov. Moški in ženske od 16. pa do 55 leta. Deca od 1. leta do 16. Deca plačujejo vsi po ednoj ceni 15 centov na en mesec, a stareši pa po svojoj starosti, či se mladi da notri menje, či stareši več. Seja je vsakšo 4. nedelo v meseci ob 2 vori popoldne v Cerkvenoj dvorani sv. Štefana, Lincoln, št. po 22. Pl. V slučaju poškodbe član ali članica dobijo za 6 važnejših operacij 75 dol. za zgubo ednoga oka 100 dol. za 2 oke 250 dol. tak ravno za roko ali nogo či je več nej za delo. Za 4 prste na roki ali na nogi 50 doll. Odborniki so: predsednik Andrej Glavač, 1844. W. 22. Pl. podpredsednik Martin Gabor, tajnik Štefan Fojis 1929 W. 22 Pl. blagajnik Ivan Denša 2730 Arthington št., zapisnikar Matjaš Hajdinjak, nadzorniki: John Horvat, Mihal Haklin, Frank Jörkiš, društveni voditeo Janoš Hren, vratar Štefan Majcen.

Mali oglasi.

PRODA SE

dve lepivi posestvi, vsakše po 18 plügov zemle z inventarom ali brez inventara, kak se kupci dopadne. Kupci se naj zglasijo v gostilni VIKTOR MAITZ v Goranjem Cmureki, p. Apače.

Samostalno podporno društvo „SVETI KRIŽ“ v Chicagi Ill.

je jako dobro za prekmurske Slovence i Slovenke. V društvo se sprejmejo moški od 16. do 50., ženske pa od 16. do 45. leta. Vstopnina eden dolar pri sprejemi v društvo, mesečna plačila za društvo eden dolar. Za to plačilo dobi vsaka kotriga ob priliki betega vsaki den eden dolar podpore, za smrtnino pa 500 dolarov. Kotrig ma 215, gotovščine 8000 dol. Seje se vršijo vsako drugo nedelo v meseci popoldne ob treh na No 1802 S. Racine Ave.

Odborniki so: predsed.: Štefan Rosi prodpreds.: Ignac Krapec, nadzorn, predsed.: Martin Kelenc tajnik: Štefan Hozjan, podtajnik: Martin Horvat, blagajnik: Štefan Jakšič, paziteo betežnih: Mihael Gjorek, računovoditela: Matjaš Grüškovnjak i Jožef Čurič, paziteo društva: Štefan Vučko, vratar: Ivan Černjavič.

Dve novivi senji

je dobila črensovsk a občina. PRVO živinsko i kramarsko je 20. oktobra, DRUGO samo živinsko pa je 14. marca. Poleg toga, ta starivi senji obdržanivi kak dozda v ponedlek po sprotoljšnoj i jesenskoj križoskoj nedeli. Senja v Črensovci se sama priporočajo.

OBČ. ODBOR.

Čitajte,
Podpirajte
i širite
„NOVINE“!

Vljudno naznanjam vsem p. n. interesentom, da bom imel že za prihodnjo šolsko leto v zalogi

šolske tiskovine in knjige

za gimnazijo in vse osnovne šole v Prekmurju. — Gg. profesorjem, učiteljem in trgovcem s knjigami priznavam 10% ni popust pri većjem naročilu.

Priporočam se

I. HAHN

trgovina s papirjem in knjigami
v MURSKI SOBOTI.

HRANILNICA IN POSOJILNICA

v ČRENŠOVCIH.

r. z. z n. z. uraduje vsako nedelo ino svetek.

Obrestuje hranilne vloge (navadne) po 8%. Vezane vloge proti šest mesečnoj odpovedi od 5000 Dinarov naviše pa po

8 $\frac{1}{2}$ %

Stanje vlog je že 2 milijona Dinarov

Kmetski penezi se naj vložijo v kmetske hranilnice i naj služijo v hasek našemi kmetskomi ljudstvi. Zavupajte nam peneze, za štere dobro stojijo naši kmetje z vsov svojov vrednostjov, ka većim sirotam je lahko posodimo na fal interes.

Naročnina ino oglasi se sprejemajo za „Novine“ pri

I. HAHN trgovina s papirjem, s pisarniškami in šolskimi potrebščinami. Prekmurska tiskarna v Murški Soboti.	ERDOŠI BARNABÁŠ trgovci z papirrom igračami v Murški Soboti št. 180. poleg rim. kath. cerkvi ino pošte.
--	---

HRANILNICA i POSOJILNICA v TURNIŠČI

Obrestuje na hranilne vloge po 8%. Uradne vore vsakšjo nedelo i svetek.

Važno!

Potniki, ki želijo iti v Ameriko naj se zglasijo pri podzastopstvu parobrodskega društva

„LOYD SABAUDO“
v DOLNJOJ LENDAVI.

Društvo je eno najmočnejših, ki razpolaga z najmodernejšimi parniki, prevažao vse prekomorske kraje po zelo niskih cenah. V Brazilijo, Uruguay, Argentinijo in Australijo za 48 dolarjev bolj po ceni kak druga društva. Vozi vsaki mesec.

Vse informacije in izposlovanje potnega lista kakor tudi drugih potrebnih dokumentov pri podzastopniku JOSIPU GRČA v pisarni hišt. 57. brezplačno vsaki dan.